

Güliz Özant 1975 yılında İstanbul'da, kendi değimiyle 'orta halli bir ailenin çocuğu' olarak dünyaya gelmiş. Eğitim hayatına Ahmet Hamdi Tanpınar İlkokulu'nda başlamış. Hayatına zel avuşoğlu Kolejinde devam ederken anne ve babasının boşanmasıyla liseyi devlet okulunda tamamlamış. "Hayatıma tabiri caizse ekmeğimizi paylaşarak yaşadığımız annem ve kardeşimden oluşan üç kişilik ailemizle devam ettim" diye anlatıyor ilk gençlik yıllarını. Yaşadıkları maddi zorlukları biraz olsun azaltabilmek amacıyla, iř hayatına alişveriş merkezinde tezgahlar olarak başlamış.

Üniversite giriş puanı oldukça yüksek olmasına rağmen annesinin üzerine kalacak yükün ağırlığı nedeni ile niversiteye gidememiş. Belli bir zaman sonra tesadüfen yakaladığı fırsatla bir uluslararası nakliye firmasının dokümantasyon kısmında çalışmaya başlamış. "Tecrübeli ve tonton bir müdürüm benim bitmek bilmeyen öğrenme hırsıma destek verip nakliye konusunda bana geleceğin kapısını açacak tüm bilgileri verdi. Bir müddet sonra Balnak Uluslararası Nakliye oradan da Ulusoy Holding'e transfer oldum." diyerek anlatıyor o süreci. Yüz kırk beş çalışan erkeğin arasında sadece beş-altı kadın arkadaşıyla tutunabilmek için çaba harcamışlar uzun bir süre. Güliz Hanım, "Genelde erkeklerin egemen olduğu nakliye piyasası oldukça zorlu, meşakkatli ve yıpratıcıydı. Geç saatlere kadar süren yüklemeler ve sürekli iki kulağımda telefon. Pazarlama Koordinatörü olduğum Holding bünyesinde başarılı bir Transport Müdürü olan İsmail Yıldız'ın tüm desteğine rağmen o dönemki CEO'nun 'Bak kızım aslında müdür olman gerekiyor ancak bu kadar erkeğin arasında şimdi sana müdür dersek sıkıntı olur' demesiyle istifa ettim firmadan" diyerek anlatıyor belki de yaşadığı hayal kırıklığını ve öfkeyi. 2005 yılında nakliye piyasasında çalışmaktan vazgeçmiş. Güliz Hanım. O dönem geçimini sağlamak amacıyla ve yabancı dil bilmenin avantajıyla havaalanı ve benzer yerlerde çeşitli işlerde çalışmış.

Güliz Hanım, yarıda bırakmak zorunda kaldığı eğitim hayatını yeniden nasıl yakaladığını ve bunu nasıl hakkıyla yerine getirdiğini şu cmlerle ifade ediyor: "Eşim Osman zant'la 2007 yılında hayatımızı birleştirdikten sonra yeniden niversite sınavına girdim. On sekiz yaşımda kazanıp başlayamadığım niversite hayatı bana 2008 yılında nasip oldu. Kadir Has Üniversitesi Halkla İlişkiler ve Reklamcılık bölümünü başarı bursu alarak bölüm dördüncüsü olarak tamamladım. Ardından yatay geçişle lisansıma Eskişehir Anadolu Üniversitesi İşletme Fakültesi'nde devam ettim ve mezun oldum."

Fakat asıl hayali, yapmak istediği şey, üreterek insanların hayatına bir şeyler katabilmekmiş. Güliz Hanım'ın. "ocukluğumdan beri tamir işlerine inanılmaz meraklıydım. Tornavida ve çekiçle yapılan her iř benim için eğlenceydi. Rahmetli Dedem bu konuda inanılmaz yetenekliydi ve birlikte çok zaman geçirirdik. Birlikte yaptığımız mştemilatlar ve tamir ettiğimiz yüzlerce şey bana bu gün yaptığım için zeminini hazırlamıştı." diyerek mesaj veriyor sahibi olduğu ve severek yaptığı işi hakkında.

Boşanmış bir ailenin çocuğu olarak kadınların her zaman ayakta durması gerektiği inancını hiç kaybetmemiş Güliz Hanım. Bir arkadaşlarının yanında, merak saldıği çelik konstrüksiyon ve prefabrik işini öğrenmek amacıyla ücret almadan çalışmış. “Yine erkeklerin hakim olduğu bir piyasada çalışacaktım. Gittiğim büyük bir markette işçi çizmesi istediğimde numaraların 41’den başlaması beni daha da hırslandırdı.” diyor ve soruyor Güliz Hanım: “Neden 36 numara çizme yoktu? Kadın inşaat işçisi olamaz mıydı?”

Bu sefer hiç kimsenin kendisine seni müdür yapamayız demesine tahammülü yokmuş Güliz Hanım’ın ve kendi yerime sahip olmayım diye düşünmüş. Eşinin de manevi desteğini arkasında hissedince, İstanbul’dan taşınıp geldikleri Muğla’da Ticaret ve Sanayi Odasının talebiyle açılan KOSGEB Girişimcilik Eğitimleri’ne katılmış.

Şimdi ANT Çelik Konstrüksiyon Prefabrik ve Bahçe Mobilyaları firmasının sahibi olan Güliz Hanım, yaptığı işi ve firmasını şu sözlerle anlatıyor: “Gelişmiş ülkeler prefabrikasyon teknolojisinin konvansiyonel yapım sistemlerine göre hız, kalite ve ekonomik olarak özetlenen nimetlerinden yüksek bir yüzdeyle faydalanmaktadır. Ülkemin insanların da bu nimetlerden faydalanması, bölge halkına yarar sağlanabilmesi gerektiği inancıyla Ortaca, Dalyan Beldesinin girişinde kendi işyerim olan ANT Çelik Konstrüksiyon Prefabrik ve Bahçe Mobilyaları firmasını kurdum. Şimdi çelik ve prefabrik yapıları proje üzerinden değerlendirip, fabrikasyon olarak kesilmiş tüm enstrümanları profesyonel ekibimin gayretleriyle hücre hücre birleştirerek, insan hatasının minimuma indirildiği, eski algılardan farklı konteyner bozması değil, birçok prefabrik yapıdan oldukça farklı lüks ancak ekonomik, görünüm olarak betonarmeden ayrılamayan yuvalar inşaa ediyorum. Zamanında ailemle sahip olamadığım, ailelerin mutlu, huzurlu yaşayacağı sıcak yuvalar...”

Konuşmasını, kendi yaşanmışlıklarından pay çıkartarak şu sözlerle sonlandırıyor Güliz Hanım: “Başarıyı yakalamak ve mutlu bir yaşam sürdürmek için, tüm kız çocuklarının okuyup mutlaka meslek sahibi olması ve kendi şanslarını kendileri yaratması gerekiyor.”